

Amistats perilloses

Això era una noia anomenada Laura que no tenia gaire amics, millor dit cap amic. A la seva escola hi havia una altra noia anomenada Joana que en aquells mateixos moments s'havia barallat amb la seva amiga, la veritat és que era popular i podia tenir als seus peus les amistats que volgues.

Un dia a na Joana li varen caure els llibres en el passadís, just al costat de la Laura i na Laura tan educada com sempre la va ajudar a recollir-los, desde aquell moment a na Laura li va parèixer que s'havia establert una gran amistat, però per a na Joana només era una d'aquelles amistats passatgeres que en dos dies s'acaben.

Varen berenar i dinar juntes, varen quedar per a fer els deures després de classe i varen dir que farien el treball de química juntes, quan va arribar a casa seva tota contenta i feliç li va dir a sa mare:

- ma mare, ma mare, tenc una nova amiga, es diu Joana i fair el treball de química amb ella
- qué bé estic molt contenta
- ja he fet els deures avui, els he fet a ca la Joana, té una casa enorme
- au ido, si no tens més deures a fer em pots ajudar a fer el sopar, vull fer llom torrat amb una bona ensalada, pots fer l'ensalada?
- Si mare, ara mateix
- Pensa a posar-li la poma i els anous
- No mare, a mi no m'agraden
- Has d'apendre a menjar de tot
- Bé val, ara li pos

Sopen i se'n va al llit que l'endemà hi ha escola.

L'endemà s'aixeca més contenta que quan se'n va anar a dormir i això es molt, berena, agafa la maleta i parteix cap a l'escola il.lusionada ja que ha de veure a la seva amiga Joana, pel camí es troba amb n'Adrià, un dels seus veïns i li diu:

- ves alerta amb na Joana, jo no em fiaria molt

Na Laura estranyada li va dir:

- val – encara que no sapigués bé perquè

En arribar a l'escola tot d'una va anar cap a na Joana i tot va seguir igual que el primer dia, molt amigues, molt amigues, i ella li donava voltes a lo que li havia dit n'Adrià i no li trobava sentit, de sobte quan estaven a la classe de química fent el treball que havien quedat per fer juntes a na Laura li va caure un pot de vidre on a dins i havia un líquid que havien mesclat entre elles dues. Com que na Joan aja s'havia cansat d'ella va aprofita aquell moment per a barallar-se i Aixa desfer-se d'ella en un tres i no res, li va dir:

- però que fas? – li diu cridant
- ha estat sense voler, a mi també em sap greu
- no em venguis amb aquestes ara, ets una travada, ja estic cansada de tu
- no és per tan, només és un pot, ja ho tornaré a fer, demà t'ho duré fet un altre vegada
- no, no, no. Faré haches treball en tu perquè m'he compromès, però ja te pots anar cercant algú altre per el pròxim treball
- però, però...
- ni però ni perones, te cerques a algú altre i ja està
- noies, noies, ja basta només és un pot – diu el professor
- d'acord – li diu una Joana al professor

després fluïste li diu a na Laura:

- ja te pots anar cercant a algú altre

Na Laura trista, després de classe se'n va cap a casa seva, sense ganes de fe res i la mare quan la veu entrar amb aquella cara de pomes agres li demana:

- qué t'ha pasta avui? qué t'has barallat amb algú?
- Si mare, amb la Joana
- tot s'arreglerà, sempre passen aquestes coses entre dues amigues

- no mare, n'Adrià tenia raó, em va dir que no em fiara de la Joana, jo no li vais fer cas i ja veus, el segon dia i ja me barellat amb ella, es que ha estat una tonteria per un pot, com que ja s'ha cansat de jo
- ido a n'això no li pots dir amiga, a l'escola hi ha molta més gent, trpbaràs algú com tu, que puguis confiar amb ella i que sigui per a tota la vida
- potser tenguis raó, no me d'amargar, algú torbaré
- és clar que si, m'agrada que pensis així
- vaig a ca l'Adrià a dir-li que tenia raó

Surt de casa seva i se'n va cap a casa de l'Adrià que estava just al costat de la seva

DING DONG, DING DONG

- qué passa? Ha passat res de nou?
- Només veng a dir-te que tenies raó, avui ja me barallat amb la Joana, un dia d'aquests quedarà més tota sola que la una, bé deu Adrià, gràcies
- No hi ha de que, adeu

L'endemà va anar cap a l'escola amb la possibilitat de conèixer a algu i així va ser, va conèixer a la Llúcia, una al.lota nova, que havia acabat d'arribar al barri, s'havien conegut a les taquilles, que les tenien una al costat de l'altre . I aquesta sí que va ser una amistat per a tota la vida, en canvi na Joana no en va tenir cap de tant llarga com aquesta, això li passa per a ser tan prepotent.